

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XIII. Massana, seu Plumbinen, damnorum. De eadem materia
locatoris operarum quam culpam præstare teneatur, & an tenatur ad
casum ex aliqua præcedenti culpa exortum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

MASSANA,

S E U

PLUMBINEN.

DAMNORUM.

INTER

MURSIUM & PETRINUM.

Motiva data actori supplendo panes rei ab sentis, & senon defendens.

De eadem materia locatoris operarum quam culpam præstare teneatur, & an teneatur ad casum ex aliqua præcedenti culpa exortum-

SUMMARY.

- 1 **C**ausa controversia.
- 2 Locator operarum non bene illas præstans teneat conductor ad interesse.
- 3 De differentia inter simplicem locatorum operarum, & eum, qui etiam esset negozius particeps.
- 4 Tempestas maris est casus fortuitus.
- 5 Quomodo probanda sit culpa operarij, ut contra eum agi possit ad damnum.
- 6 Quando culpæ sustentatur de causa.

DISC. XIII.

VOLENS Mursius in loco conuento prope Plumbinum tynnorum pificationem facere, ac retes aliaque instrumenta parare, insitorem deputavit sub certa mercede Petrinum in hac arte peritum, quem etiam ad quamdam lucrorum participationem admisit, unde cum casus dedisset, quod ex vi maritimæ tempestatis, retes aliaque instrumenta periissent cum notabili duplicatio damno, expeniarum scilicet in dictis instrumentis conficiendis & parandis, ac amissione pificationis pro eo anno; Hinc prætendere cepit Mursius totum evenisse culpa Petrinij, ex eo quod non omnia instrumenta nova pro dicto negotio empta, que paramella nuncupantur, adhibuerit, sed venditis, vel in aliud usum conversis octo ex istis paramellis, totidem veteres earum loco subrogaverit, ex quarum debilitate dicebat paratam retinem tempestati cessisse; Introductaque proinde causa coram Auditore Generali Plumbini, de meo voto ex illius Principis rescripto judicare debente, atque instanti auctore pro voto, absente & indefenso reo, cum istius partes judex supplere teneatur, visis actis, aliquam sentiebam difficultatem contraria actionem, cui importune requirent ut satisfacere, dedi motiva ejus defensoribus communicanda, ad effectum superandi difficultates, si possent.

Non negabam enim veritatem juridicæ propositionis per actoris defensores deductæ, ut qui causam damni dat, ad illius refectionem teneatur, quodque operarum & industria locator ejus operari malè exercens conducenti teneatur ad quantum interest operam esse bene & diligenter præstatam,

regulando obligationem majoris & minoris diligencia ex qualitate operis suscepiti, quantitate mercedis, & consuetudine, ad effectum inspiciendi; An solas partes diligenter, vel etiam illas diligentissimi operarij & periti præstare teneretur ad rectum, cum ibi noratis in l. si merces §. columnam ff. locati l. in iudicio C. eodem cum concordant per Surd. conf. 61. num. 16. cum seqq. Spad. conf. 262. n. 7. & conf. 263. num. 1. lib. 2. Rota decr. 208. post secundum vol. conf. Farin. & in Bononiensi mercium 26. Maij 1655. & 31. Marj 1656. coram Priolo, & habetur in duabus discussibus proxime præcedentibus.

Quod etiam inter nautas vel res maritimas tractantes disponitur per consulatum maris cap. 292. & cap. 224. ubi expressè disponitur, Dominis mercium reficienda esse damna per navis Patronum, seu alium insitorem ex istius culpa, vel opera non bene præstata causata.

Punctum tamen difficultatis esse dicebam in applicatione ad factum, an scilicet constaret necne de hujusmodi culpa in dubio non præsumenda, sed concludenter probanda per actorem in ea se fundantem, ex iis quæ habentur in Romana incendi pro Brancaccio hoc titulo discr. 7. & in aliis; Quod probationis onus eo magis in praefecti incumbere dicebam actori ex duplice circumstantia culpa præsumptionem excludente; Prima nempe quod non verlabamur in simplici famulo conductio, seu operarum locatori aliud interesse vel stimulum in negotio non habente, nisi illud mercedis & salarii asequendi, sive conductor lucrum, sive damnum ex negotio reportet, sed verlabamur in socio seu partice habente principale & coequaliter interesse, atractante de proprio lucro vel damno respectivæ, unde omnis possibilis diligenter præsumptio urget; Et altera, quia non v erlabamur in casu incendiis de sui natura non computabilis inter casus sed inter culpas, quoniam ignis non à natura vel celo, sed à facto culpofo aliqui initium ex juris præsumptione habere dicitur, ut in dicta Romana incendiis 7. quo casustante mala jucis præsumptione cadit difficultas; An actori potius vel reo incumbat onus probandi culpa inclusionem vel respectivæ exclusionem? Sed verlabamur in casu proveniente ex tempestate maris, que inter casus fortuitos in iure numeratur, neque ejus initium vel origo alicui facto culpofo tribui potest, ex plenè deductis in hac materia per Farinac. quest. 110. num. 41. cum seqq. unde propteræ cessante mala juris præsumptione, de plano intrabat majus onus actoris super culpa probatione clarè & dilucide facienda juxta firmata in dicta Bononiensi mercium coram Priolo; cum in praesenti durioribus terminis ex præmissis circumstantiis versari dicere.

Et sic duo extrema probanda essent, Primum nempe, quod illa paramella veteres nullatenus carent ad opus idoneam, ita peritorum iudicio nullus diligens huius artis peritus eas quamvis inter multas novas adhibuerit; Et alterum, quod casus devastationis rotum ex sola vi tempestatis verisimiliter non evenisset, si omnes paramelle fuissent novæ ita ut culpa adhibendi veteres fuisset occasio casus, cuius tamen contrarium probari observabam ex processu, quod scilicet plerique aliae retes ad consimilem pificationem ordinatae quamvis omnes paramellas novas haberent, ac per eosdem diligentissimos Dominos paratae essent fuerant vi tempestatis devastated; Ut enim culposus teneatur de casu, non sufficit aliquam culpm præcedere, sed ipsa

pus est illam ordinatam esse ad casum, alias dicta culpa non precedente non contingibilem, itaut illa fuerit causa immediata damni ex deductis per Surd. consil. 12. numer. 20. cum sequen. & numer. 64. cum sequen. & cons. 61. & habetur etiam in praecedentibus.

Multò magis quia ex probationibus ex parte rei factis in partibus constabat controversiam esse inter peritos; An si aliqui culpæ iste causis tribuendus esset, illa quæ fuerat dicti causis occasio, proveniret ex dictis paramellis veteribus, & sic culpa institoris, vel ex latiori retium situ per ipsum Murfium actorem contrà institoris voluntatem & judicium apprehenso, ideoque pro dubitandi ratione motivabam sufficere versari in ambiguo, atque contraria possibiliter urgere, ut juxta recepta axioma pro reo contra actorem esset respondendum; Et quod magis dubitandi rationem inferebat, erat qualitas ejusdem actoris præponentis in arte etiam periti, qui vidit & passus est aliquas paramellas veteres cum novis commisceri, unde argumentum resultabat quod actus non fuisset ita imprudens, & contrà artis peritiam, ut culposus dici posset, nam verisimiliter prohibuisset, ideoque si quæ adfuit culpa, etiam illa ipsius præponentis dicitur, qui factum tacite probavit; Ac etiam potissimum, quia non agebatur de simplici famulo, sed de principali interessato & participe ut supra; Nunquam vidi his motivis dari responsionem, unde incertus est exitus.

ROMANA

LOCATIONIS.

DE CAVETANIS.

PRO

HYPOLITO CAVETANO.

Responsum pro veritate.

Combusta vel alias collapsa in toto vel in parte domo locata, itaut conductor in ea habitationem continuare non potuerit, atque locator eam in pristinum restituente; An teneatur conductor ad continuationem pro toto tempore convento, vel potius ex dicto casu contractu remaneat resolutus.

SUM MARIUM.

1. *Causa controversia.*2. *Datur distinctio, quando conductor teneatur continuare in conductione rei passa ruinam & refecta.*3. *Conductor an cogere valeat locatorum ad reficiendum domum combustam.*4. *Declarantur auctoritates cogentes conductorem ad continuandum cessato impedimento.*5. *Alter casus, in quo conductor dominus refecta conductionem continuare non tenetur.*

DISC. XIV.

CUM domus, quam propè Ecclesiam Sancti Caroli ad catenarios conductionis titulo habitabat Cavetanus, absque aliqua ipsius vel ejus familie culpa, sed ex incendio exorto in quadam inferiori apotheca cuiusdam fabri lignarii, pro majori parte incendium passa esset, itaut ea redditia inhabitabili, conductor de alia domo ad habitandum se providere coactus esset, deindeque locator ad aliquos menses eam reficiendo in pristinum reduxisset; Hinc orta est inter eos extrajudicialis controversia, num conductor habitationem reassumere deberet, atque in contractu continuare pro confusa pensione per totum tempus ab initio conventum, non leibusque partibus litigare, sed extrajudiciali duorum Advocatorum judicio pro veritate præstanda acquiesceret.

Ego ex parte Cavetani electus pro veritate respondi juxta distinctionem ex vera juris intentione traditam per Molin. de contract. disput. 493. n. 4. Quod aut res non est integra, quia nempe conductor alterius domus conductioni jam adstrictus est, & non teneatur, nisi ex parte locatoris probatur sequuto casu se domum aquæ idoneam ad habitandum durante refectione obtulisse; Aut res est integra, quia nempe conductor de alia domo provisus in dies, & absque aliquius temporis vinculo, posset eam dimittere, & tunc feci, quia ruina contingens in domo conducta sine his requisitis non causat contractus resolutionem ad text. in 1. si quis dominum l. si in lege §. si colonus & l. cum in plures ff. locati Carocc. de locat. par. 4. tit. de mora num. 23. Enriquez in cap. proper sterilitatem §. super eo il quinto scribentes apud Paschal. de pari. potest. par. 4. cap. 6. in fine Cyriac. controv. 459. nn. 8. cum seqq. per quos dicta distinctio canonizatur; Eamque omnino veram & rationabilem dicebam, quia si res est integra, & domus conducta est bene refecta, itaut conductori non remaneat probabilis timor novæ ruinae, nulla subest ratio, cur in contractu perseverare non valeat; E converso autem si res non est integra, irrationaliter dicebam urgere conductorem ad duplicitis domus conductionem, ac duplicatam pensionem solvendam, sed sibi imputet locator, cur habens in animo ruinam brevi tempore reficiendi, conductori non obtulerit aliam domum hoc medio tempore ejus commode habitationi congruam, & idoneam.

Neque applicari dicebam alias auctoritates, quæ per locatoris Conſiliarium in contrarium adducebantur, præfertim Roman. cons. 432. Ripa de peste par. 2. num. 9. & seqq. & Cephal. cons. 27. hic enim agit favore conductoris, ut scilicet combusta domo cogere valeat locatorum ad reficiendum pro continuatione contractus, unde talem auctoritatem dicebam extra punctum controversiae, ponderabilem solum per argumentum ductum à ratione correlativorum, ut in specie ponderatur per scribentes apud Paschal. loco citato, ubi hæc auctoritas refellitur, & merito quia videtur minus rationalibilis, & non bene fundata, Roman. verò & Ripa agunt de impedimento habitationis resultantे ab accidenti de sui natura temporali non tangentे rei conductæ substantiam, ex incursione scilicet hostium, vel ex cœa peccatis, quibus causibus conductor recte cogitare potuit dicti accidentalis impedimenti cessationem, ideoque debebat sibi temporaliter tantum providere, non autem novæ conductori